

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. szeptember hó 30. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék 2014. évi február hó 24. napján kihirdetett 8.B.644/2012/52. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a felmentéssel érintett rendelkezések körében

I. r. vádlottat a társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetténél az 1978. évi IV. törvény 225. §-a, míg a társtettesként elkövetett lopás vétségénél az 1978. évi IV. törvény 316. § (1) és (2) bekezdése,

II. r. vádlottat a társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetténél az 1978. évi IV. törvény 225. §-a,

III. r. vádlottat a társtettesként elkövetett lopás vétségénél az 1978. évi IV. törvény 316. § (1) és (2) bekezdése és

IV. r. vádlottat a sikkasztás vétségénél az 1978. évi IV. törvény 317. § (1), (2) bekezdése megjelölésével tekinti felmentettnek.

IV.rendű vádlott lakcíme helyesen: ... szám.

A másodfokú eljárásban 16.000 (Tizenhatezer) Ft bűnügyi költség merült fel, mely az állam terhén marad.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést I. r. vádlott részbeni felmentése miatt a felmentéssel érintett cselekményénél is bűnösség megállapítása végett, illetőleg súlyosításért, míg II. r., III. r., IV. r. vádlottaknál felmentésük miatt bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

Az ítélethirdetésen jelenlévő I.rendű vádlott vádlott és védője ugyancsak fellebbezéssel éltek az ítélettel szemben, melynek irányát nem jelölték meg.

II. r. vádlott az ítélet tudomásul vette, az ítélethirdetésen jelen nem lévő védője részére kézbesítés útján - fellebbezési jogára külön átiratban kioktatva - közölte a törvényszék az ítéletet, amelyre törvényes határidőben nem érkezett a védő részéről perorvoslati kérelem. Az ítélethirdetésen jelen nem lévő III. r. és IV. r. vádlottak részére az ítélet szintén kézbesítés útján került közlésre, fellebbezési jogukra történt törvényes figyelmeztetés alkalmazásával külön átiratban, melyre az érintettektől fellebbezés nem érkezett. Az ítélethirdetésen jelenlévő védők az ítéletet tudomásul vették.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést valamennyi vádlott esetében fenntartotta és a Be. 351. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjait megjelölve megalapozatlanság okából, valamint a Be. 258. § (3) bekezdés d) pontját felhívva az indokolási kötelezettség részben hiányos teljesítése miatt a Be. 376. § (1) bekezdés alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A másodfokú eljárásban a nyilvános ülésen jelenlévő védők közül I. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésre, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt, II. r. vádlott védője, III. r. vádlott védője és IV. r. vádlott védője is mindannyian az ítélet helybenhagyását indítványozták.

Az ítélet tábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 349. § (1) bekezdése és 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, az összes lehetséges bizonyítékot az ügyben beszerezte.

Egyetértett az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség átiratának azon megállapításával, mely szerint a megismételt eljárásban a törvényszék a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében előírtak közül egy iránymutatást nem teljesített, azonban ez a megalapozott tényállás megállapítását nem érintette, ugyanis az elsőfokú bíróság más irányból a szükséges bizonyítékokat beszerezte. Mindezek okán szükségtelenné vált ...-val szemben tett szabálysértési feljelentések iratanyagának beszerzése.

A törvényszék a tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, részletes, mindenre kiterjedő indokolást adott a logika szabályainak megfelelően, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el a tényállás megállapításánál, illetőleg az ezekkel ellentétes bizonyítékok milyen okból kerültek elvetésre, mindezért az általa rögzített tényállás megalapozott, így irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében.

Az ítéletben csupán leírási hiba folytán szükségessé vált javítani a 6. oldal 1. bekezdés 2. sorában az I. és II. r. vádlott megjelölést, helyesen I. és III. r. vádlott megjelölésre.

A 9. oldal 2. bekezdés utolsó mondatában az utolsó előtti sorban „vagy” szócska beírandó.

A 12. oldal utolsó bekezdésének utolsó sorában a „pótkocsival” eszköz helyett „utánfutóval” eszköz tüntetendő fel.

Az ítélet 24. oldalán a 2. bekezdésben Balogh István név helyett ... neve tüntetendő fel.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróságnak a vádlottak közül az I. r. vádlott részbeni bűnösségére vont következtetése helytálló és ugyancsak helytálló következtetésekre jutott a törvényszék a felmentő rendelkezések vonatkozásában.

Mindazon túl, hogy az elsőfokú bíróság igen alapos és részletes indokolást adott a bizonyítékok körében, ugyancsak kifogástalan a jogi indokolása, mely logikus, részletekbe menő, érvrendszerével az ítéletábra teljes mértékben egyetértett.

A törvényszék meggyőző indokát adta a marasztaló rendelkezésnek, illetőleg a felmentő rendelkezéseknek is és ennek körében nem merült fel olyan körülmény, mely bármilyen formában az elsőfokú bíróság által helytállóan megállapított tényállás figyelembe vételével is hatályon kívül helyezéshez vezethetne.

A bejelentett ügyési fellebbezés eredményre nem vezetett.

A megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülvizsgálásának tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezés sem vezethet eredményre a Be. 352. § (1) és (3) bekezdéseiből következőleg, így az I. r. vádlott és védőjének fellebbezése nem alapos.

Az első fokon eljáró törvényszék a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdéséből következően helytállóan vizsgálta azt, hogy az ügyben az adott cselekmények elbírálásánál az elkövetéskori vagy az elbíráláskori törvény rendelkezéseit kell-e alkalmazni.

Kifogástalanul jutott arra a következtetésre a törvényszék, miszerint I. r. vádlott vonatkozásában az elkövetéskori 1978. évi IV. törvény rendelkezései a kedvezőbbek a cselekmény minősítése, illetőleg az alkalmazandó joghátrány szempontjából, ugyanakkor a törvényszék álláspontjával ellentétben az I., III. és IV. r. vádlottak vonatkozásában is az ítéletábra az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseinek alkalmazására látott lehetőséget.

Észlelte az ítéletábra, hogy a felmentéssel érintett rendelkezések körében az első fokon eljáró törvényszék nem jelölte meg a törvényhelyeket, amelyekre a felmentések vonatkoznak, így az ítéletábra ezt pótolta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezési törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra a rendelkező rész pontosításával az egyébként érdemben teljes mértékben helyes döntését az elsőfokú bíróságnak a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a másodfokú eljárásban a Be. 381. § (1) bekezdésén és 339. § (1) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2014. szeptember 30.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Debreceni Törvényszék 8.B.644/2012/52. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2014. szeptember 30.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke